Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 233 (983) ♦ Четвер, 8 грудня 1994 року ♦ Ціна договірна

П'ЯТЬ ДЕРЖАВ ГАРАНТУВАЛИ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ

Будапешт. 5 грудня. Борис Єльцин, Білл Клінтон, Леонід Кучма, Джон Мейджор підписують Меморандум про надання Україні гарантій безпеки.

Фото спеціального кореспондента Укрінформу Володимира САМОХОЦЬКОГО.

Попрацювали не тільки на себе

Нотатки з Будапештської зустрічі

Якщо спробувати охарактеризувати атмосферу, в якій відбувалася Будапештська зустріч НБСЄ на вищому рівні, то коротко можна сказати так: це безперервний процес пошуку компромісів. Зокрема, однією з головних суперечностей, що викристалізувалися в ході саміту, є позиція Президента США Білла Клінтона про розширення НАТО і діаметрально протилежна позиція Президента Російської Федерації Бориса Єльцина щодо цього, а також те, що Росія проштовхує ідею про позитивну діяльність власних російських миротворчих сил на терені колишнього СРСР. Учасники наради навіть звернули увагу на досить жорстку тональність виступу Президента Російської Федерації Б. Єльцина.

Президент України Леонід Кучма поділяє позиції Росії щодо питання про НАТО, водночас Леонід Данилович зауважує, що жодна держава не може накласти вето на вступ будь-якої іншої держави до цього військового блоку. Він підкреслює: не треба поспішати з розширенням НАТО, щоб Європа знову не була поділена на сфери впливу, слід поважати й зважати на позиції сусідів.

Пошук компромісів притаманний був і процесові підготовки Меморандуму щодо надання гарантій безпеки Україні. Скажімо, протягом ночі напередодні цієї безпрецедентної події тривала напружена робота, ламали списи дипломати і виявляли свою політичну волю лідери. З боку російської сторони, зокрема, виставлялися умови включити до тексту Меморандуму вимогу, яка б зобов'язувала Україну, її парламент переглянути Закон про приєднання України до ДНЯЗ, зняти застереження, з якими Верховна Рада ратифікувала Договір.

І Президент Леонід Кучма, і міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко зайняли однозначну позицію: застереження є непорушними. Певною мірою компромісним або навіть заспокійливим для російської сторони варіантом став, зокрема, запис у преамбулі Меморандуму: «... вітаючи приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як держави, що не володіє ядерною зброєю, беручи до уваги зобов'язання України ліквідувати всю ядерну зброю, що перебуває на її території...» Залишається лише трактувати слова «не володіє ядерною зброєю» не в розумінні приєднання до ДНЯЗ України як неядерної держави, а в розумінні того, що Україна не має змоги використати цю зброю у воєнних цілях. Тим паче, що наша держава зобов'язалася ліквідувати всю ядерну зброю.

Отже, на ранок 5 грудня ситуація щодо наполягання російської сторони була майже з'ясована. До того ж, певною мірою несподівано, але дуже вчасно, 4 грудня на підтримку України надіслав свої гарантії безпеки нашій державі уряд Китайської Республіки в особі лідера Даянь Дземіня. Щодо кроку цієї країни і у зв'язку з цим — українські дипломати один з американських урядовців висловився так: «Це було зроблено чудово».

Розв'язка відома: Меморандум підписано. Документ про такі ж самі гарантії підписав і Президент Французької Республіки Франсуа Міттеран.

Меморандуми про запевнення Білорусі і Казахстану у безпеці за змістом такі ж, за словами міністра закордонних справ Росії Андрія Козирєва, що нічим не відрізняються від Меморандуму, підписаного країнами-депозитаріями щодо України. Отже, Україна, можна сказати, попрацювала не тільки на себе.

Світлана ПИСАРЕНКО,
Микола ГОРВАТ.

Олександр Мороз про Меморандум, підписаний на зустрічі глав держав НБСЄ в Будапешті

«Підписаний на зустрічі глав держав НБСЄ в Будапешті Меморандум — великий крок світового співтовариства до стабільності і миру. Документ відкриває шлях до ратифікації Договору про нерозповсюдження ядерної зброї». Про це заявив в ексклюзивному інтерв'ю кореспондентові Укрінформу Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Охарактеризувавши Меморандум як позитивне явище, він все ж підкреслив, що залишається при своїй думці: Договір про нерозповсюдження ядерної зброї у нинішньому вигляді є недосконалим. Необхідно створити такий документ, який більше відповідав би нинішній ситуації в світі, чітко визначив відповідальність ядерних держав.

«У деяких західних засобах масової інформації з'явились матеріали, що трактують рішення нашого парламенту про приєднання України до ДНЯЗ як відповідь на економічний тиск Заходу, — сказав Олександр Мороз. — Це зовсім не так. Рішення продиктоване нашою доброю волею. А ось тиск міг би, навпаки, ускладнити прийняття такого рішення».

«До справжнього партнерства у новій епосі» —

ухваленням політичної заяви під такою назвою, а також інших документів завершилася зустріч НБСЄ. Гостра дискусія виникла навколо оцінки ситуації в Боснії. Її представник звинуватив нараду в тому, що вона свідомо підтримує агресора і не здатна позитивно вплинути на розв'язання конфлікту. Як компроміс, нинішній глава НБСЄ Дюла Хорн запропонував прийняти звернення до країн—учасниць боснійської кризи припинити тут військові дії. Угорського Прем'єра підтримав Федеральний Канцлер Німеччини Гельмут Коль, інші члени наради.

Ухвалено також Заяву про відзначення 50-річчя завершення другої світової війни, Кодекс норм з приводу військово-політичної безпеки, пріоритети розв'язання регіональних конфліктів та розвитку міждержавного співробітництва. Запропоновано розпочати обговорення моделі забезпечення безпеки в регіоні у наступному столітті.

Вирішено, що з 1 січня 1995 року НБСЄ називатиметься Організацією європейської безпеки та співробітництва. Не менш гострим було обговорення ситуації навколо Нагорного Карабаху. Президент Азербайджану Гейдар Алієв заявив про готовність розглядати статус Нагорного Карабаху виключно як складової частини Азербайджану. Едуард Шеварднадзе у своєму виступі висловив думку про те, що військові конфлікти на території колишнього Союзу не міжетнічні, за ними стоять впливові сили, що прагнуть влади та територій. Найголовніше щодо карабахського конфлікту те, що НБСЄ ухвалила рішення про направлення міжнародних миротворчих сил НБСЄ в цей регіон.

Консолідуватись для блага народу

«Основне завдання здійснюваних в Україні соціально-економічних реформ не тільки в досягненні стабільного добробуту народу, а й у досягненні стабільності влади. Будь-які ускладнення у владних структурах неминуче можуть призвести до нестабільності в економіці». Про це заявив на зустрічі з послом Італії в Україні Вітторіо Сурдо Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Глава парламенту відзначив, що «через деякі засоби масової інформації йде спроба організувати протистояння гілок влади». «Перед нами стоїть завдання — консолідація влади, спільний пошук шляхів виходу із складного соціально-економічного становища, — підкреслив Олександр Мороз. — Позиція всіх гілок влади має бути зваженою. Я категорично проти конфронтації, тому що вона нікому не на користь».

Олександр Мороз сказав: необхідно діяти зважено, не забігати наперед об'єктивних процесів, «позитивні зрушення мають відбуватись не стрибками, а поступово, в інтересах всього народу, а не його частини».

Бесіда у Президента

Вчора відбулася бесіда Президента України Л. Кучми і Голови Меджлісу Ісламської Ради Ісламської Республіки Іран А. Натег-Нурі, який перебуває в Україні з офіційним візитом. Президент розповів гостеві про складні процеси, які відбуваються у нашому суспільстві, шляхи, намічені для подолання кризових явищ в економіці. Л. Кучма відзначив необхідність розвитку україно-іранських відносин в усіх галузях, що призвело б до взаємної вигоди.

У свою чергу, Голова Меджлісу Ісламської Ради повідомив про діяльність різних гілок влади в Ірані, також висловився за конкретне і великомасштабне співробітництво між нашими країнами. Під час бесіди було обговорено ряд питань, які стосуються становища у деяких регіонах світу.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

Відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» 27 листопада та 4 грудня 1994 року у 3-х виборчих округах — Центральному № 287 (Миколаївська область), Миргородському № 324 (Полтавська область), Вижницькому № 433 (Чернівецька область) проведено повторне голосування по виборах народних депутатів України, в Конотопському виборчому окрузі № 346 (Сумська область) — вибори замість вибулого народного депутата України.

За повідомленням окружних виборчих комісій зазначених виборчих округів про результати виборів народних депутатів України Центральна виборча комісія інформує, що у Вижницькому виборчому окрузі № 433 обрано народного депутата України, реєстрація якого буде здійснена у строки, встановлені виборчим Законом.

У Центральному виборчому окрузі № 287 вибори визнані такими, що не відбулися, оскільки в них взяло участь менш як 50 відсотків від числа виборців, внесених до списків виборців даного округу. У Миргородському виборчому окрузі № 324 депутата не обрано через те, що жоден з кандидатів не набрав необхідної кількості голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. У Конотопському виборчому окрузі № 346 призначено повторне голосування.

У комісіях Верховної Ради України

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи схвалила і передала на обговорення Верховної Ради України проект Закону про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів, які зв'язані з прийняттям Закону «Про нотаріат». Продовжується опрацювання проекту Закону про постійні комісії Верховної Ради України, про зміни і доповнення до Закону «Про прокуратуру», готується проект Положення про референта-консультанта народного депутата України, а також проект Закону про внесення доповнень і змін до Цивільного процесуального кодексу України, що стосується вдосконалення порядку оскарження в суд рішень, дій або бездіяльності органів та посадових осіб, що ущемляють права і свободи громадян.

* * *

Відбулося виїзне засідання **Комісії Верховної Ради України з питань науки та народної освіти** у Харкові. Розглянуто організацію професійно-технічної освіти в умовах переходу до ринкової економіки. Члени Комісії ознайомились з роботою професійно-технічних навчальних закладів, взяли участь у Міжнародній науково-практичній конференції з питань професійної освіти. Відбулася зустріч народних депутатів з головою обласної Ради народних депутатів О.С.Масельським, на якій йшла розмова про проблеми діяльності освітянських і наукових закладів і установ області.

Члени Комісії відвідали школи і гімназії міста, юридичну академію, військовий університет, фізико-технічний науково-дослідний центр і інститут монокристалів.

Відбулася зустріч з працівниками закладів освіти і ректорами вузів міста. Про роль науки у виході країни з кризи йшла розмова з вченими Північно-Східного наукового центру Національної Академії наук.

Зібраний матеріал, висловлені побажання і пропозиції будуть використані Комісією в роботі над законопроектами з питань освіти і наукової діяльності.

Дифтерії — надійний заслін

В Українському центрі здоров'я розпочався семінар, який очолили відомі своєю подвижницькою та гуманітарною діяльністю американці Ганна Сохань та Джон Потт. Вони приїхали до Києва з місією ПАС здійснювати програму удосконалення технологій в охороні здоров'я, яку фінансує уряд США. ПАС — благодійна міжнародна позаурядова організація з охорони здоров'я, що надає гуманітарну допомогу Україні. Мета цих навчальних заходів — ознайомити медиків України з новими медичними технологіями у контролі за інфекціями, у діагностиці гепатиту Б тощо. Діяльність ПАС в Україні передбачає постачання 22 мільйонів доз протидифтерійної вакцини, медичного обладнання, захисного одягу. Понад 5 тисяч інсулінозалежних дітей отримають річну потребу інсуліну.

Парламентська хроніка

Ні виборці, ні депутати від цін не у захваті

Ранкове та денне засідання 6 грудня

Святковий для Збройних Сил України ранок у сесійному залі Верховної Ради зустріли вітаннями. Обговорення порядку денного відбувалося в піднесеному настрої, проте не без проблем. Один із каменів спотикання було закладено ще напередодні: на засіданні президії ВР представники шести груп і фракцій, зокрема «Руху» та «Реформ», запропонували розглядати проект Закону про місцеві Ради народних депутатів в одному пакеті із запропонованим Президентом проектом Закону про владу і місцеве самоврядування. Опозиційною була думка, що відкладати далі нікуди; проекту «Закону про владу» дехто ще й у вічі не бачив, а тому слід розглянути у другому читанні варіант, запропонований парламентом.

Визначивши фронт робіт «сьогодні на сьогодні» народні депутати перейшли до постанови «Про реалізацію Закону України «Про внесення змін, доповнень та уточнень до Державного бюджету України на 1994 рік». Тверді наміри уряду проводити фінансування виключно у межах надходжень до бюджету викликали занепокоєння долею суто «бюджетних» галузей — освіти, культури, науки, соціального захисту. Заступник голови Комісії з питань бюджету Микола Азаров поінформував про зміни, внесені до постанови за результатами обговорення у п'ятницю. Зокрема, було виключено питання щодо пролонгації боргу уряду Національному банкові до 1999 року в надії віднайти неемісійні засоби його погашення. З третьої спроби постанову ухвалили.

Далі з інформацією про механізм ціноутворення, обумовлений постановою Кабінету міністрів №733, причини зростання роздрібних цін, обгрунтованість закупівельних цін на сільгосппродукцію, а також про компенсацію АПК за продану до підвищення цін державі продукцію виступив заступник міністра економіки Віктор Кальник. Він, зокрема, наголосив: гіпертрофоване підвищення цін — вади перехідного періоду, багато в чому викликані необачним «відпусканням» цін у регіонах. Зі статистикою Віктора Кальника щодо темпів та розмірів зростання цін у залі не погодився ніхто. Надто вже очевидною була диспропорція між цінами на продукти харчування і на промислову продукцію, що лежала на полицях крамниць.

Обговорення доповіді Михайло Косів охарактеризував так: «Основне полягає в тому, що і в самому уряді, і у Верховній Раді немає однозначного розуміння того, що з нами відбувається». А відтак одні гукали «Кабмін на килим», другі вимагали «перенести- дoопрацювати-розібратися», треті стояли за негайну лібералізацію ціни на робочу силу.

Питання відкладено на 7 грудня. Того ж дня з вітальною промовою у Верховній Раді виступив голова Меджлісу Ірану пан Алі Акбар Натег-Нурі.

Ганна РОМАНЦОВА.

Суворі санкції для депутата

Ранкове засідання 7 грудня

Верховна Рада без особливих проблем і дискусій, які не раз виникали раніше з такого приводу, визнала повноваження 7 народних депутатів, нещодавно обраних.

Далі мала початися складна і бурхлива частина сесійного засідання, оскільки на обговорення виносилась інформація уряду про механізм ціноутворення, причини зростання роздрібних цін, обгрунтованість закупівельних цін на сільськогосподарську продукцію, забезпечення паритету цін з промисловими виробами, про виплату заробітної плати, а також індексацію її працівникам освіти, медицини, культури та інше.

Словом, у кожному цьому питанні таїлася вибухівка немалої сили, яка, безперечно, породила б сплеск емоцій і пристрасних дискусій.

Однак, ситуація розрядилася швидко, оскільки глава уряду має цими днями розв'язати вузол економічних труднощів разом з нашим північним сусідом, і, отже, частина названих проблем може вирішитися сама собою. Це питання перенесли на пізніше.

Згідно з затвердженим порядком денним, депутати зайнялися розглядом проекту Закону України «Про порядок дострокового припинення повноважень народних депутатів України». Доповідав з цього приводу голова Комісії з питань регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів П. Шейко.

Отже, Верховна Рада дійшла до того болісного питання, про яке говорилося кілька років поспіль. Назву тільки окремі положення, коли, згідно з проектом закону, повноваження народного депутата України можуть бути припинені достроково. Це — невиконання народним депутатом вимог законодавства України про роботу у Верховній Раді на постійній основі; відсутність народного депутата без поважних причин на засіданнях Верховної Ради та її органів більш як 20 днів протягом календарного року; обрання або призначення депутата на посаду, зайняття якої, за законом, несумісне з виконанням повноважень народного депутата України; наявність обвинувачувального вироку суду, що набрав законної сили щодо особи, яка є народним депутатом України; відкликання народного депутата виборцями та інше. Згодьтеся, санкції суворі і конкретно визначені.

Обговорення проекту триває.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

РОЗДУМИ З ПРИВОДУ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ

Аналізуючи Указ Президента України від 10 листопада ц.р. «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва», маємо виходити не з його політичного підтексту, а дати оцінку його відповідності до вимог чинного законодавства. І відкиньмо амбіції, звинувачення одне одного в небажанні йти шляхом реформ, запропонованих Президентом.

І ми як представники законодавчої влади, і Президент маємо виконувати закони й керуватися перш за все законом. І так звана доцільність прийняття такого Указу не може бути сама по собі виправданням, бо низка його положень — вочевидь протизаконні, виходять за рамки або фактично скасовують чинне законодавство у сфері власності, реформування земельних і сільськогосподарських відносин.

З приводу цього хотів би висловити свою думку, яка в основному збігається з позицією Комісії Верховної Ради з питань агропромислового комплексу і земельних ресурсів та з позицією багатьох народних депутатів.

Вважаю цілком слушним в указі Президента те, що потрібно прискорити приватизацію земель, які в користуванні сільгосптоваровиробників, шляхом її безплатного передання у власність підприємствам, акціонерам, фермерам, бо земля справді має належати тим, хто її обробляє. Звісно, якщо вони самі забажають отримати її.

Але далі окремі пункти Указу стосовно механізму придбання права власності на землю і реалізації його вже землевласником заходять у протиріччя чинному законодавству.

По-перше. В Указі Президента обумовлено здійснити поділ земель, які становлять колективну власність, на земельні частки (паї) без виділу їх у натурі, після чого кожному пайовикові підприємства видати сертифікат на право приватної власності на цю земельну ділянку (пай). Це дає йому, тепер уже як власнику, право вільно розпоряджатися своїм паєм, а далі — більше: відчужувати саму земельну ділянку.

Ці положення Указу суперечать законам України, зокрема:

Ст.12 Конституції України, де йдеться про те, що земля, яку займають колгоспи, закріплюється за ними в безплатне безстрокове користування.

Ст.1, 9, 14, 24 Закону про власність, у яких сказано про те, що земля є національним багатством України і виключно власністю її народу, а право приватної власності громадян обмежено певним переліком цільового призначення земель, що обумовлено також ст.6 Земельного кодексу України (для ведення селянського (фермерського) і особистого підсобного господарства, житлового, дачного й гаражного будівництва та садівництва).

Ст.14 цього Закону не передбачає набування права власності громадян на земельну ділянку як виділ паю із земель, що становлять колективну власність.

Більше того, в ст.9 Закону про колективне сільськогосподарське підприємство в переліку, що складає пайовий фонд, крім основних виробничих та оборотних фондів, немає землі. Отже, земля не може бути об'єктом розпаювання.

По-друге. В Указі Президента встановлено, що право на земельний пай може бути об'єктом купівлі-продажу, дарування, міни, успадкування і застави. Таке ж право вільно розпоряджатися земельною ділянкою надає Указ власнику після виходу із КСП і одержання паю землі в натурі.

Але ж це не тільки правовий нонсенс, а й парадокс, оскільки в країні немає закону про оцінку землі (земельну ренту). Тому вона не може розглядатися як майно, об'єкт власності, що підлягає, як приватна власність, вільній купівлі-продажу.

Треба землю спочатку визнати майном, що підлягає оцінці її справжньої вартості як об'єкт права власності, а потім законодавчо визначити механізм реалізації права власника (держави, колективу чи то приватника) на землю. Крім того, Указом Президента передбачається видавати сертифікат на право приватної власності на землю, а згідно зі ст.23 Земельного кодексу України таке право засвідчується державними актами, форми яких затверджені Верховною Радою. І якщо Президент України зобов'язаний не тільки поважати закони, але й дотримуватись їх, то він не має права самочинно змінювати норми законів.

І, нарешті, згідно зі ст.9 Закону про КСП право члена підприємства розпоряджатися своїм паєм надається тільки після припинення членства у КСП.

Незважаючи на це, своїм Указом Президент дозволяє члену сільгосппідприємства вільно торгувати своїм паєм землі.

Я не можу уявити, як пайовик буде в своєму колгоспі чи радгоспі влаштовувати торги часткою пая, не тільки землі, а й тракторів, сівалок, худоби тощо?

А чому ні, якщо Президент дає право торгувати паєм землі, то, мабуть, можна торгувати й часткою іншого майна колективу.

І останнє. Ст.17 Земельного кодексу забороняє відчужувати землю сільськогосподарського призначення протягом 6 років. А указ, усупереч цьому законові, дозволяє громадянам ігнорувати й цю його норму. Аналізуючи все це, хочу підкреслити: оскільки Президент як найвища службова особа в Україні і гарант законності в державі сам порушує прийняті Верховною Радою і ним же підписані закони, то сьогодні законодавчій владі нічого не залишається, як накласти вето на протизаконний Указ Президента від 10 листопада 1994 року до приведення його положень у відповідність з чинним законодавством.

Анатолій КОСОЛАПОВ, народний депутат України.

АВТОМОБІЛІ, ЗАРПЛАТА, КВАРТИРИ

На запитання кореспондента УНІАН відповідає керуючий справами Верховної Ради України Григорій БОНДАРЕНКО

— Григорію Івановичу, які ваші права та обов'язки як керуючого справами Верховної Ради? За що конкретно ви несете відповідальність?

— Перш за все, мої повноваження чітко визначені положенням про Управління справами, затвердженим у грудні 1992 року. Згідно з ним керуючий справами підпорядкований Голові Верховної Ради України. Управління справами здійснює фінансово-господарське та матеріально-технічне забезпечення діяльності Верховної Ради України, депутатського корпусу, апарату парламенту. Повноваження, визначені для Управління справами, передбачають також і забезпечення перебування в Україні офіційних делегацій зарубіжних країн, а також оплату експертів. Іншим напрямом діяльності управління є утримання й будівництво адміністративних будинків Верховної Ради, соціально-побутових об'єктів. На сьогодні в її власності 12 житлових будинків, санаторій у Криму, агрофірма «Чайка», будівельний комбінат та автопідприємство, яке налічує 250 автомобілів, дві дитячі дошкільні установи. Працюють у цих організаціях майже п'ять тисяч чоловік.

— Не секрет, що громадськість завжди цікавили персональні автомобілі тих, хто перебуває біля державного керма.

— Транспорт розподіляється таким чином: за Головою Верховної Ради, його заступниками та головами постійних комісій закріплено автомобілі «Волга», за керівниками парламентських груп та фракцій—автомобілі «Жигулі». Хочу наголосити, що поміж легкових автомобілів немає жодної іномарки з далекого зарубіжжя, за винятком трьох мікроавтобусів «Мерседес», які використовуються для обслуговування зарубіжних делегацій. Але це не означає, що ми не оновлюємо нашого парку автомобілів, який значно застарів. Традиційно ми використовували автомобілі типу «Волга», «Жигулі». Але з розпадом Радянського Союзу заводи-виробники залишилися на території нашого сусіда, який почав продавати нам автомобілі, запчастини, надавати послуги з технічного обслуговування за цінами на рівні світових. І ми були змушені розпочати ринкові дослідження для рівнозначної заміни. Виявилося, що імпортні автомобілі класу «Волга» (наприклад «Рено», «Пежо», «Ауді») за ціною майже однакові, але значно економічніші, відповідають міжнародним стандартам, комфортабельні, надійні в експлуатації, мають значно більший моторесурс. Тому ми нині проводимо розрахунки, налагоджуємо контакти з метою оновлення нашого автопарку саме такого класу автомобілями.

— На шпальтах української преси останнім часом з'явилися матеріали, в яких на адресу глави парламенту лунають звинувачення в неправомірному продажу одного з належних Верховній Раді автомобілів Броварському автопідприємству, де працює двоюрідний брат Олександра Мороза. Наскільки законна була ця операція?

— Це цілком законна купівля-продаж. До речі, вона не є якимось винятком з правил. Так, у 1992 році продано 26 старих автомобілів, у 1993 — 56, у цьому — 18. Один з них, автомобіль ГАЗ-31 «Волга», 1986 року виготовлення, 18 серпня цього року продано Броварському РТП, де працює двоюрідний брат глави парламенту.

Існує визначений механізм продажу. По-перше, до мене потрапляє лист від організації з проханням продати автомобіль. Якщо в гаражі є непридатний для обслуговування депутатів автомобіль, я звертаюсь до незалежної, недержавної організації — Української республіканської ради Спілки автомобілістів, якій Кабінетом міністрів і Міністерством внутрішніх справ надано право здійснювати експертну оцінку залишкової вартості автомобілів. У даному разі амортизаційне спрацювання автомобіля «Волга» становило 60,7 відсотка. На підставі цього його вартість і визначено в зазначеному розмірі.

Хочу наголосити, що натяки на те, що «Волга» продана братові Олександра Мороза, безпідставні, оскільки автомобіль у даному разі не може бути проданий особі, а лише організації чи підприємству. Ну скажіть, кому зараз потрібна стара неекономічна «Волга», який тут може бути гешефт? А галасу...

— Яким чином розв'язується проблема з поселенням новообраних депутатів, і чи не могли б ви прокоментувати ситуацію, що склалася навколо готелю «Москва»?

— До підприємств та організацій, що забезпечують діяльність Верховної Ради, належать два готелі — «Національний» та «Москва». Перший використовується переважно для обслуговування офіційних делегацій. У «Москві» проживають депутати.

Навколо готелю «Москва» вирувало чимало пристрастей. Спочатку щодо його приналежності до загальнодержавної власності, опісля точилася боротьба про повернення його з орендного користування та використання за призначенням, тобто для забезпечення народних депутатів України житловим приміщенням, як це було визначено ще у серпні 1990 року постановою Президії Верховної Ради України (за кілька місяців до передачі цього майнового комплексу в оренду). Починаючи з лютого 1992 року, відбулося з півтора десятка засідань арбітражних та загальних судів різних рівнів. За рішенням Вищого арбітражного суду України від 31 серпня 1994 року цілісний майновий комплекс — готель «Москва» вилучено із чужого незаконного володіння і передано на баланс Верховної Ради.

Конфлікт, який набув розголосу, викликаний позицією директора цього готелю Чухніна та його заступника Уляповського.

Апелюючи до Основ законодавства Союзу РСР «Про оренду», який на цей час уже не мав чинності на території України, ці два представники адміністрації намагалися довести, що готель ними викуплений, подаючи до суду лише якісь платіжки на досить мізерні суми, що не відповідають реальній вартості підприємства. Як з'ясувалося, крім платіжок, претенденти на власника готелю жодними документами державних органів, які б підтверджували факт викупу, не володіли. До останнього дня підприємство числилося в державному реєстрі як орендне.

Адміністрація орендного підприємства неодноразово заявляла, що вона утримує депутатів мало не за власний рахунок.

Проте виявилося інше: рівень рентабельності завдяки проживанню в готелі депутатів становив 270 відсотків, хоча за нормами має бути не більше 30—40 відсотків. Зазначу, що взагалі з 1957 року в готель не було вкладено жодної копійки. За нашими підрахунками, реконструкція «Москви» обійдеться більш як у 100 мільйонів доларів.

У «Москві» 370 кімнат, 220 з них займають депутати, решта використовується для проживання інших громадян. У готелі розміщується також понад 20 комерційних структур. Вони сплачують орендну плату — здавалося б, вигідно для нас. Але ми запропонували їм звільнити приміщення, призначені для проживання депутатів.

— Що ви можете сказати про інцидент із житловим кооперативом «Трикотажник-4»?

— Згідно із законом «Про статус народного депутата» депутати — не кияни повинні отримати службові квартири. В новообраному парламенті їх більше 300. 180 народних депутатів подали заяви на отримання службового житла. У зв'язку з цим ми звернулися до керівництва Києва з проханням продати житло Управлінню справами. Глава міськради Леонід Косаківський запропонував два будинки на Позняках. Пізніше з'ясувалося, що на ці будинки мають право члени кооперативу «Трикотажник-4», які вже внесли до 10 відсотків їх вартості. Те, що ми не можемо претендувати на ці будинки, з'ясувалося лише тоді, коли до Верховної Ради прийшли пікетувальники. Від зазначених будинків ми відмовились, і конфлікт на цьому було вичерпано. Міськвиконком пообіцяв розв'язати проблему чинним шляхом.

— Яка на сьогодні заробітна плата народних депутатів України, і як вона диференціюється?

— Голова Верховної Ради отримує 20 мінімальних зарплат, перший заступник — 19, заступник, як і решта депутатів, що працюють у парламенті на постійній основі — по 18 мінімальних зарплат. Передбачено надбавки за посади в постійних комісіях. Депутати отримують також премію в розмірі чотирьох посадових окладів на рік. У грошовому вимірі чиста зарплата (без урахування оподаткування) глави парламенту — 10 мільйонів 992 тисячі карбованців, першого заступника — 10 мільйонів 672 тисячі, заступника — 9 мільйонів 834 тисячі, голів комісій — 9 мільйонів 576 тисяч, членів комісій — 9 мільйонів 58 тисяч карбованців на місяць.

— Відомо, що народний депутат має право користуватися послугами референта. За чий рахунок оплачується їхня праця?

— Згідно зі статусом народного депутата України він має право утримувати за рахунок бюджетних коштів референтів-консультантів. Депутат самостійно визначає їх кількість, виходячи з того, що на утримання референтів-консультантів, скільки б їх не було, виділяється 9 мільйонів 58 тисяч карбованців на місяць.

— Останнім часом окремі засоби масової інформації чимало уваги приділяють наданню квартир депутатам минулого скликання та створенню ореолу таємничості навколо цього питання. Чи відповідає це дійсності?

— Питання цілком закономірне і досить актуальне. Я вдячний вам за нього, оскільки з приводу цього є чимало перекручень. Почну з того, що надання квартир депутатам минулого скликання проводилося на підставі ст.13 Тимчасового положення про забезпечення діяльності народних депутатів України, в якій сказано, що народним депутатам України, увільненим від виконання виробничих або службових обов'язків, надаються для спільного проживання з членами сім'ї на відповідний період у м.Києві службові житлові або житлові приміщення для постійного проживання.

Із 450 депутатів минулого скликання житло у Києві отримали 130. Ті, які працювали на постійній основі у Верховній Раді. Немає потреби називати зараз прізвища, оскільки списки їх неодноразово друкувалися на сторінках і республіканської, і місцевої преси різних регіонів.

У так званому «царському селі» проживають усього вісім депутатів минулого скликання. Вони, як і всі інші депутати, отримали квартири на підставі рішення профспілкової групи депутатського корпусу, яку очолював Ю.І.Збітнев. А в основному житло депутатам надавалося у будинку, що належить Верховній Раді, по вул.Прирічній, мало не за 30 км від центру міста.

Не знаю, звідки така «ласка» до мене, що всі газети у своїх публікаціях пишуть про «протиправні дії самого Бондаренка». Дійсно, був запит з Генеральної прокуратури за підписом О.М.Колінько. Я не хочу вникати у правомірність дій голови Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорія Омельченка, однак скажу те, що відповів на засіданні комісії та прокуратурі: мої повноваження, як керівника однієї із структур Верховної Ради України, визначені нормативними актами, згідно з якими я у своїй діяльності підпорядкований безпосередньо Голові Верховної Ради і підзвітний її Президії. Отже, всі запити, листи, як це прийнято у цивілізованому світі, мають бути спрямовані до підпорядкованих осіб лише через керівні органи чи керівництво безпосередньо.

Хочу сказати одне: проблема житла завжди була і залишається найболючішою для кожного. І навколо неї при бажанні можна створити будь-які колізії. Завтра прийдуть інші депутати і почнуть ревізувати дії нинішніх, шукати винних у чомусь. Це може тривати нескінченно. Вважав і стоятиму на своєму, що при виділенні квартир народним депутатам минулого скликання норми чинного законодавства Управління справами не порушувало. Щодо довідок про здавання квартир за попереднім місцем проживання, то нормативні акти їх не передбачають.

Сьогодні ж перед Управлінням справами стоїть не менш важлива проблема, яку необхідно терміново вирішувати і яка дуже повільно розв'язується. Це забезпечення службовим житлом депутатів нинішнього скликання. Є заяви і від депутатів, які проживають у Києві. Вони порушують питання про поліпшення житлових умов, посилаючись на те, що мають однакові права з іншими депутатами щодо створення їм належних житлових умов. Вважаю їхні вимоги цілком справедливими, і вирішувати їх слід згідно з законом, що і робиться.

У фракціях і групах

А звітувати доведеться

23 листопада ц.р. народний депутат України Володимир Пилипчук надрукував у газеті «Голос України» статтю з претензіями на роздуми з приводу теперішнього кризового економічного і соціального становища в нашій державі. В ній зроблено спробу перекласти вину з недавньої команди правителів України під проводом Л. Кравчука на теперішню, яку він характеризує як «прокомуністичні сили в парламенті».

Бувши у складі народних депутатів Верховної Ради попереднього, дванадцятого скликання, одним з провідних авторів та організаторів розвалу всієї економіки України, колосальної інфляції, тотального пограбування та зубожіння трудового народу, ініціатором розбазарювання валютних запасів на нікчемні проекти, в тому числі — явної афери з невдалим друкуванням гривні у Канаді, пан Пилипчук робить спробу перекласти свою вину і вину собі подібних на тих новообраних депутатів Верховної Ради, які стоять на позиціях проведення економічних реформ не через подальше пограбування трудящих.

Для обману громадськості, для відвернення уваги народу від справжніх розкрадачів національних багатств України пан Пилипчук витягнув заяложений жупел «комуністичної загрози» і будує за своєю уявою химерні схеми розвитку подій в Україні, одна страшніша за другу. Вдумливі спостерігачі вже не раз мали можливість переконатися, що жоден з теперішніх прогнозів Пилипчука не справдився, бо всі вони будувалися не на реальних розрахунках, а на голих припущеннях. Усі знають, що наслідком діяльності очолюваної Пилипчуком економічної комісії попереднього складу парламенту маємо в Україні гіперінфляцію, параліч виробництва, безробіття, дороженечу, зубожіння трудових мас, водночас — жирування шахраїв.

За все це рано чи пізно доведеться звітувати перед народом. Невідворотно!

Рішуче засуджуючи домисли пана Пилипчука, депутатська група «Аграрники України» ще раз підтверджує свою підтримку обнародуваному курсу Президента України Л. Кучми на ринкове реформування економіки нашої держави в інтересах усіх трудових верств народу України.

Сергій ДОВГАНЬ,
керівник депутатської групи «Аграрники України».

Село

БУДЬ ЗДОРОВИЙ, СЕЛЯНИНЕ!

Яким змістом наповнене це традиційне побажання в Шепетівському районі

Тільки-но підуть люди й машини з осінніх полів, у районній лікарні чекають на селян. До цього готується весь персонал. Завчасно спільно з райвиконкомом і управлінням сільського господарства розробляють графік, визначають, коли яке господарство доправляє пацієнтів. Розрахунок такий, щоб до того часу, коли весняне сонце покличе селян у поле та на городи, охопити щонайбільше колективних сільськогосподарських підприємств. Для трудівників кожного — три тижні поглибленого обстеження і лікування. За останні кілька років уже більшість підприємств оздоровили своїх механізаторів, рільників, тваринників.

— На одному поверсі поліклініки групуємо усіх спеціалістів — ніхто не бігає тоді у пошуках кабінетів, — розповідав головлікар лікарні П. П. Трофимчук. — У перші три дні приймають пацієнтів завідувачі відділів — щоб бачили, де які організаційні негодиження. У наступні — хтось із ординаторів. І не дай Боже відіслати колгоспника додому, цілком не обстеживши чи відмовивши в стаціонарному лікуванні — немає, мовляв, місць. Це справжня НП. Але таке, на щастя, стається рідко. Щоранку робочий люд (серед них і пенсіонери) приїжджають із села колгоспним транспортом. Після обстеження визначаємо, хто якого лікування потребує. Якщо треба — кладемо до лікарні, оперуємо. Ще п'ять років тому нас сильно лаяли, що в районі великий відсоток захворюваності. А тепер він різко зменшився, бо більшість населення пройшла оздоровлення. У тому числі й водолікування.

Водолікарня — то справжня гордість шепетівців. Обладнана новітньою апаратурою: витяжно-масажний комплекс, лікувальні лазери, ультразвук, інгалятори, є душі, ванни. А ще кабінети грязелікування та голкорефлексотерапії, озокеритовий і фізкультурний, масажні й емоційного розвантаження. Надзвичайно багатий кабінет фітотерапії. Здається, в ньому представлено всі рослини з арсеналу цілющих. Заготовляють їх в основному самі співробітники на чолі з Валентиною Григорівною Громовою. У сезон виїжджають колективом у ліси, на луки, поля. Багато видів вирощують на власній півторагектарній ділянці. От і можуть запропонувати хворому будь-який приписаний лікарем цілющий чай.

— До нас тут як до маленьких дітей ставляться, — навперебій казали мені доярки з Судилкового Людмила Співак та Олександра Васик. — З великою охотою їдемо сюди щоранку. Та й чому б не їхати, коли автобус прямо біля дому спиняється? І нічого перекусити не треба брати. А процедури проходимо, про які раніше лише по радіо й чували. Навіть не знаємо, як дякувати нашим цілителям.

Завідує водолікарнею Поліна Дмитрівна Федорук. Лікар від Бога, як то кажуть, вона багато їздила по республіці, різні люди в різних місцях зверталися до неї по допомогу — нікому не відмовляла. Не може спокійно дивитися на здоров'я населення, особливо сільського, що дедалі погіршується, на стан усієї нашої медицини:

— Надто запущені хвороби і надто погана медицина. Переважна більшість людей не може достукатися до лікарів. Ми маємо вірити в Бога і по-людськи ставитися до кожного. Коли кличуть — повинні відгукуватись. І пам'ятати, чий хліб їмо. Нас не обминула загальна криза, але пацієнти райлікарні не почувають брак уваги до себе, не відчувають нестачу ліків. Завдяки Петрові Петровичу, маємо гроші для закупівлі потрібних препаратів, щоб провести певний курс лікування, поповнюємо арсенал апаратури, опановуємо нові спеціальності. От Тетяна Гром оволоділа методою дихання за Бутейком, Наталя Таган їздила до Санкт-Петербурга вчитися роботі з міотоніком, декілька лікарів стажувалися у відомого лікаря Касьяна... Будь-який корисний зачин буде підтриманий головлікарем. У нього не трудитися ініціативно, творчо просто неможливо. Планування (по вівторках) розпочинає з себе: я зробив за тиждень те-то й те-то. Кожен завввідділу повинен поінформувати, що зробив він. Усі питання розв'язують колегіально, якщо треба — негайно надають допомогу.

Поліна Дмитрівна згадує, як запропонувала зорганізувати навчання дітей наданню першої медичної допомоги. У західних країнах будь-який поліціянт досконало володіє цією азбукою, а в нас про знання людей в галузі здоров'я говорити сором. Чому б не розпочати з молодого покоління? Думка сподобалася всім. Тепер провадять заняття у школах, запрошують дітей до лікарні, де розповідають про цілющі властивості лікарських трав і способи невідкладної допомоги, показують, як робити масаж, як рятувати людину засобами голкорефлексотерапії, коли під руками немає жодних медикаментів... Охоче навчаються хлопчаки й дівчатка. Спостерігав за ними і думав: що ж заважає нам повсюдно налагодити таке навчання? Елементарні медичні знання такі потрібні всім зараз, за часів гострих дефіцитів на ліки, за часів, без перебільшення, справжньої боротьби за виживання.

Самі діти також перебувають під неослабним доглядом лікарів. Особливо дівчатка. З хлопцями простіше: військкомат регулярно викликає їх на комісії, направляє на лікування. А дівчатка покинуті напризволяще. А це ж — майбутні мами. Хвора здорову дитину не народить. От і приїжджають тепер (автобусами, звичайно) під час літніх канікул з усіх сіл по черзі до райлікарні — починаючи з дітей семирічного віку. Проходять поглиблене обстеження. Для хворих виділено 50 місць, цілком віддається їм на певний час водолікарня, де медики провадять процедури під керівництвом найдосвідченішого гінеколога (майже з 40-річним стажем) Ніни Петрівни Степанюк. Скільки хвороб виявляють у дівчаток у кожному заїзді! «Якби не виявили, не лікували — сумне майбуття чекало б на тих дітей», — казали лікарі.

Вдячні медперсоналові малі, вдячні дорослі. Бачили б ви, які вишиті рушники висять у кабінеті головлікаря — то творіння рук селянських. А які короваї печуть вони для своїх цілителів! Справді вже є за що дарувати їх медикам лікарні. «Прагнемо обставити все так, як колись книжка напише. Та доки напише — ми зробимо» — зронив одного разу в розмові Петро Петрович. Усі зміни тут пов'язують з його ім'ям. З ким би не говорив — обов'язково переведуть розмову на нього: ініціативний, підприємливий, діловий, об'єктивний, чесний... Ось уривок однієї лише розповіді — дієтсестри Зої Климчук:

— Родом з Рівненщини. Спочатку, коли приїхала сюди за розподіленням, хотілося додому, а тепер мене туди не затягнеш. Чоловік дорікає: «Ти б днювала та ночувала на тій роботі. Тільки й мови в тебе, що про роботу та Петра Петровича». Він нам усім батька заступає. Хоч би як тяжко на душі було, порозмовляєш з ним — і легше стає. Навіть якщо нічим не зможе допомогти. Весь час — у колективі, навіть коли у відпустці — майже щодня на будові, операції робить. А як люди до нього тягнуться! Кажуть: ніколи раніше такого ставлення до селян не було. Трапляється, якийсь голова не привезе колгоспників. Він негайно зв'язується з ним: «Я й слухати не хочу, що в тебе нема бензину — людина цілий рік тяжко трудилася, тому має вона право підлікуватися, відпочити?» Ми завжди зустрічаємо сільських радо, з посмішкою, хоча й нелегко нам — навантаження збільшилося. Вони в нас раз на день їдять. Вранці вдома перекусять чи ні, та й час тепер такий складний зараз, що, може, й половини того не бачать, що ми пропонуємо на обід. Готуємо смачно, різноманітно — адже це й престиж лікарні... Тільки і чуємо: «Так і на курорті не лікують і не годують». Чи не приємно таке чути?

Хто не був у Шепетівці зо п'ять років, нині не впізнає містечка райлікарні. Дев'ятий рік керує нею П. П. Трохимчук. До того 12 років працював онкологом, ще 3 завідував відділенням. За ті три роки перетворив його на казку. Навколо було справжнісіньке болото, ходити доводилося по дошках чи колодах — за короткий термін організував людей і заасфальтували територію. Збудували фонтан, дві альтанки, поставили лави, посадили сосни і туї, 200 кущів троянд. Замінили труби теплотраси, провели ремонт, встановили пульт зв'язку з палатами. Де брав матеріали? Сміється: «Підбирав усе, що погано лежить. А якщо серйозно, то можна зробити і з нічого. Душу тільки треба вкласти».

Йому легко тепер з підлеглими: ніхто не дорікне, що коли був на їхньому місці, то сидів склавши руки. «Щось із нічого» — перед очима кожного. А наступні кроки — уже на посаді головлікаря?

Вони теж розпочиналися з будівництва. З поліклініки. Мав проект двоповерхового будинку, а хотілося добудувати й третій. Проектанти загнули нечувану ціну — відмовився. Неоціненну послугу зробив директор цукрокомбінату Анатолій Іванович Матвійчук — виділив підйомний кран (він і досі у розпорядженні лікарні). Самі робили креслення і невдовзі за заощаджені у такий спосіб гроші виріс третій поверх. Далі... В одній будівлі тулились дитяче, неврологічне, інфекційне (!) відділення — за рік кожне отримало своє. Потім з'явилась водолікарня, пологовий будинок, молочна кухня, друга котельня, майстерня, овочесховище, харчоблок. Коли був готовий останній, зібрав усіх кухарів, і вони підказували, де який прилад поставити — щоб було зручно. Зараз в стадії завершення — дитячий комплекс (з басейном і зимовим садом!), чотириповерхове хірургічне відділення.

Як же вдається йому займатися інтенсивним будівництвом, коли повсюдно у державі воно ледь жевріє, коли тільки й чуєш схлипування про нестачу коштів, матеріалів, робочих рук? «Є гроші в країні, немає тільки розуму, щоб віднайти їх, залучити до обігу» — ось його думка. З перших днів керівництва зумів об'єднати навколо себе однією шляхетною метою — піклуванням про здоров'я людини — усіх керівників з міста і сіл. Окрім найбільш надійного спонсора — цукрокомбінату — співтворцями дива, втіленого в медмістечку, стали колгоспи і радгоспи, заводи і фабрики, лісгоспзаг, агробанк, газконтора, приватна фірма «Мегі»... Хто ділиться матеріалами, хто транспортом, хто виділяє гроші на закупівлю апаратури, ліків. Кожен в районі знає: Трофимчук людина одержима, що цілком віддає себе людям, йому просто не можна відмовити. І не відмовляють. Міцно став на ноги будкооператив «Медик» (підпорядковується особисто головлікареві), придбав техніку, верстати. «До мене при лікарні була свиноферма — я наступного ж дня прикрив її: свиньми лікарі країну не піднімуть. Віддав приміщення під столярний цех — і завжди тепер відремонтовані кватирки в палатах, майструємо віконні та дверні коробки, навіть замовлення деякі виконуємо, отримуємо прибуток. А ось коней тримаємо: і повітря чисте, і шуму немає під вікнами»

— Іноді втомлюся, а пройдуся територією, кабінетами — і на душі стає легше, — слухав я неквапну розповідь головлікаря за чашкою лісового чаю. — Важко, та рук не покладаємо. Віримо, що завтра буде краща апаратура, а куди її ставити, коли не будувати? Чекати, що хтось за нас зробить, не випадає. У держави і так багато клопоту: он скільки житла треба, шкіл, дитсадків, військових треба облаштовувати... Тому і не чекаємо, що Бог подасть. Три проблеми у нас : база, медпрепарати, кадри. Базу нашу ви бачили. Ліки дістаємо, де лише можемо. Що ж стосується кадрів... Вважаю, що відповідальність лікарів, рівень медичних знань ще дуже низькі. Над підвищенням їх і працюємо. Зокрема, щотижня провадимо науково-практичні конференції на своїй базі. Окрім совісті та обов'язку перед людьми ніхто не може бути старшим — цьому навчаю заступників, завідувачів відділів. В разі смерті хворого обов'язково обговорюємо — чи все зробили для порятунку. У нас найнижча смертність в області — отже, є віддача.

— Тепер багато говорять про страхову медицину...

— Та людей і так уже на табори розділили, ще й здоров'я ділити за багатством? У Англії, приміром, 90 відсотків припадають на державну медицину, бо розуміють: важливіше, ніж здоров'я людини, нічого немає.Для багатих можна запроваджувати й страхову, а ось рідна сестра з Ленківців, яка все життя пропрацювала в колгоспі, чи зможе вона купити сучасні ліки? Їй дві корови треба продати! Ми ще не готові до страхової медицини і ніхто мене не змусить брати гроші з людини. Навпаки, все про людину дбаємо. Особливо про селянина — обділеного долею. Сільські лікарні наші також робимо такими, як і районну. Раніше лікаря змушували до комбайнера у поле йти, до доярки на ферму. Мотив: треба бути ближче до людей. Але жінка прийшла корів доїти, а не на обстеження! Віритиме вона медицині? Або медпункти на фермах. Чому ж не в центрі села, щоб усі користувалися? Я відмінив цю самодіяльність. Різко виступив і проти чергової моди: будівництва будинків для дуже старих. Ви послухайте тих трудяг-старих, подивіться їм у вічі. Вони ж сусіду бояться признатися, що живуть в будинку пристарілих. В той же час у лікарні здорових людей запроторюємо, через 40 днів історії переписуємо — план виконуємо. Кого обдуримо? Я кажу головам колгоспів: виділіть одну-дві санітарки і хай тут, в сільській лікарні, самотні бабусь доглядають. Поряд лікарі, під руками всі медикаменти. Навіщо ті будинки пристарілих?

... Такий він, невгамовний реформатор з Шепетівки, заслужений лікар України Петро Петрович Трофимчук. Як сказала мені у водолікарні стара доярка (на жаль, забув її ім'я) із Судилкового: «От якби скрізь були такі лікарі, а у державі — керівники...»

Микола ПУГОВИЦЯ.

Хмельницька область.

Світовий ринковий досвід: Аргентина

ПІДСТАВИ ДЛЯ УСПІХУ

Ознайомлення з ходом економічних перетворень у такому віддаленому географічному регіоні, як Аргентина, та зіставлення їх з нашими дає можливість простежити, до якої міри глибоко в Україні вивчено позитивний досвід інших країн, і оцінити рівень політичної волі для здійснення реформ. Одразу слід зауважити, що в усьому процесі бурхливих змін в Аргентині переважає економіка. Політика випливає з неї.

Звичайно, Аргентині не треба було розв'язувати такі складні проблеми, як наслідки постколоніального періоду чи перехід від однієї системи до іншої, долати шалений опір зашорених проімперських сил чи майже блокаду з боку колишньої метрополії. І то довелося чекати понад рік, доки перетворення заявили про себе. Уряд змінював «правила гри», переносив терміни виконання заходів, відмовлявся від огульного характеру їх проведення. Зусилля з підтриманням курсу аустраля призводили до різкого підвищення банківських облікових ставок і наприкінці 80-х років двічі кидали країну в гіперінфляцію. А введення його конвертованості та фіксованого курсу після початку виходу з кризи стало важливим чинником подальшої стабілізації економічного становища. Очевидно, вводити конвертованість доцільно лише після появи хоча б перших ознак стабілізації. Нарешті, неодмінним, хоч і досить хворобливим, кроком, є відпускання цін на енергоносії.

Аналіз економічних заходів аргентинського уряду та їхніх наслідків дає підстави казати, що реформа в країні йде правильним шляхом. Передусім це стосується методів проведення приватизації, що забезпечили реальну віддачу вже наступного року: і за рахунок списання заборгованості, і за рахунок надходження додаткових фінансових коштів, і за рахунок різкого підвищення рентабельності.

Отже, хоча є політичні, економічні та соціальні відмінності двох країн, окремі елементи роздержавлення в Аргентині можуть і мають бути враховані в Україні як такі, що вже випробувані й неодмінні. Перший — відкритість приватизаційного процесу, адже закулісний характер його хоча б деяких актів породжує безліч різноманітних чуток, що не тільки помітно знижує економічну дієвість передавання власності, а й посилює соціальне та політичне напруження. Обов'язкова відкритість конкурсів, аукціонів, оповіщення заздалегідь про них у засобах масової інформації, а також цілковита доступність кожного, хто бажає ознайомитися з умовами приватизації, — все це запорука успіху.

Другий урок: виходячи з досвіду, — саме приватизація відкриває широкі можливості для залучення іноземних учасників до таких капітальних і технологічно складних галузей, як скажімо, енергетика, чорна металургія, зв'язок, а не лише видобування сировини, до чого традиційно виявляють неабиякий інтерес на українському ринку.

Використання іноземного капіталу зовсім не означає забуття національних інтересів: навіть за передавання контрольного пакету акцій закордонному співвласникові місцевий партнер може залишити за собою право вплинути на політику фірми, яку приватизує.

Здійснення структурної перебудови економіки неможливе без раціонального входження до міжнародного розподілу праці, тобто без докорінної зміни зовнішньоекономічних зв'язків. І поготів, коли десятиліттями були відгороджені від світового ринку. Аргентина останніми роками вжила рішучих заходів, щоб вийти з такого становища. Характерно, що скорочення, а потім і ліквідація експортних податків відбувалися в умовах жорсткої фінансової політики й загального зростання податків. Втративши понад мільярд доларів від зовнішньоекономічних податків, уряд вирішив відшкодувати цю суму за рахунок податків всередині країни. Одночасно послідовно знижують імпортні мита: найбільшу ставку, що становила в середині 80-х років 105 відсотків, знижено в 1992 році до 20 відсотків. Нетарифні обмеження, що охоплювали в 1987 році 62 відсотки промислового імпорту, практично зведено до нуля.

Виходячи з досвіду латиноамериканської країни, що нині стрімко прогресує, серйозні заперечення викликають прагнення зберегти в Україні валютний контроль та зобов'язання експортерів продавати валюту. Проте на час скасування контролю над валютними операціями становище Аргентини було надзвичайно складне. Валютні запаси знизилися до рівня, достатнього для оплати імпорту протягом лише одного місяця. Після зняття контролю над валютними операціями Центральний банк країни отримав можливість поступово збільшити придбання валюти на місцевому ринку й створити резерви, що дали змогу менш як через рік відновити виплату заборгованості, а ще через кілька місяців забезпечити конвертованість аустраля й стабілізувати його паритет щодо долара.

Не таємниця, що і в підприємств, і в значної частини громадян України валюта є: діяльність валютних комерційних кіосків свідчення того. Але ця валюта лежить або ж мертвим тягарем, або використовують її з метою спекуляції, чи переводять законними й незаконними шляхами за кордон, чи взагалі не надходить у країну, залишаючись на рахунках іноземних банків. А спроби зробити жорсткішим валютне регулювання приводить до наслідків, цілком протилежних тим, на які сподіваються. І, нарешті, бюрократизм і корупція довгий час були характерними явищами й для Аргентини. Та завдяки цілеспрямованим заходам бюрократичному апарату було завдано тяжкого удару. Зрозуміло, про цілковиту перемогу поки що не йдеться. З усього випливає: доки і в нас не відбудеться істотних зрушень у ставленні держави до цього явища, ми навряд чи повторимо успіх, досягнений Аргентиною, уряд якої сповнений політичної волі невідступно розвивати далі своє «економічне диво».

Михайло РОЙ.

Фотофакт

Усмішки природи

Для прагматичних німців квіти не лише природна прикраса квартир, установ, аудиторій, магазинів, фасадів будинків або подарунок коханій чи коханому, а й прибутковий бізнес. Навіть у невеличкому німецькому селищі завжди є кілька господарств, де будь-якої пори року можна придбати і ніжні мімози, і кокосову пальму. Не кажучи вже про великі міста, мешканцям яких бракує смарагдових газонів, що яскріють поруч з охайними будинками німецької провінції. Тут квіткові ларки можна зустріти ледь не на кожному перехресті (на знімку).

Використовуючи найсучасніші технології, власники теплиць, підстьобувані конкуренцією, пропонують покупцям справді екзотичні рослини. Слід зауважити, що цей товар традиційно користується попитом, особливо у ці дні, напередодні католицького й протестантського Різдва.

Фото ДПА.

ВРЯТУВАТИ ЗЕМЛЮ ВІД ОТРУТИ

Сучасне сільськогосподарське виробництво в Україні з його індустріальними технологіями, великомасштабними заходами щодо хімізації й меліорації землеробства негативно діє на навколишнє середовище в цілому й, зокрема, грунти. Вирощена на них продукція спричиняє важкі захворювання у людей.

Те, що ця проблема актуальна для нашої держави, свідчить вже третій Міжнародний симпозіум з біоконверсії як перспективного напрямку агробіологічної науки й практики, що відбувся нещодавно в Українському національному аграрному університеті в Києві. Більш як триста учасників з 16 країн світу обговорили сучасні й перспективні технології землеробства, які попереджували б негативні екологічні наслідки.

Йшлося на нараді й про такий досвід. Вже чверть століття у США, Японії, Іспанії, Франції, ФРН та ряді інших країн світу займаються так званою вермикультурою — промисловим розведенням спеціального червоного каліфорнійського черв'яка. Так, у Японії з його допомогою в спеціальному резервуарі за добу переробляють 40 тонн різних господарських відходів. У Швейцарії й США створено ще потужніші установки промислового типу — вони переробляють по 150 тонн органічних відходів на добу.

Для об'єднання зусиль ініціаторів цієї справи в Україні створена асоціація «Біоконверсія», куди увійшло понад 200 наукових установ, колгоспів, малих підприємств, кооперативів, приватних фірм. Очолив її академік Іван Мельник. Проведені фахівцями асоціації наукові дослідження і виробнича практика засвідчують, що за рахунок перетворення органічних відходів на біогумус можна значно підвищити врожайність сільськогосподарських культур, відродити забруднені грунти, очищуючи їх від радіонуклідів, солей важких металів, пестицидів. Вермикультуру можна використовувати й для отримання біостимуляторів і білкових добавок для тваринництва, парфумерної та харчової промисловості.

— Вермикультура в Україні має стати одним з основних напрямків державної програми підвищення родючості грунтів, виробництва екологічно чистої продукції, — підкреслив на закінчення симпозіуму академік Іван Мельник. — Зацікавленим організаціям в Україні слід розробити цільову програму у цьому напрямку. У нашій державі накопичилися сотні мільйонів тонн органічних відходів, що забруднюють ліси, поля, води, міста і села. Вони забирають десятки тисяч гектарів під могильники. Ми можемо і маємо звільнити світ від отрут.

Наталія ОРЛЕНКО.

Продиктовано в номер

Закінчився торг навколо української ядерної зброї

Зарубіжні засоби масової інформації, широко висвітлюючи хід зустрічі НБСЄ на найвищому рівні в Будапешті, багато уваги приділяють українській темі. Ще напередодні саміту італійська «Соле-24 оре» у великій статті про Україну зазначала: «Захід переводить подих і бере на себе зобов'язання разом з Росією надати Україні всі гарантії її суверенітету і територіальної цілісності». Інша газета — «Республіка» — писала: «Малоймовірно, щоб серед результатів конференції було щось важливіше, ніж приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї», а британська «Гардіан» наголошувала, що в Будапешті очікується підписання «єдиного позитивного акту — про формальну відмову України від ядерної зброї і приєднання її до ДНЯЗ».

На думку арабської газети «Еміратс ньюс», дуже важливим є той факт, що Меморандум про гарантії безпеки України підпише Росія — країна, з якою Україна має ряд спірних питань. Агентство Рейтер звертає увагу на те, що «забезпечення національної безпеки особливо важливе для Києва тому, що російський парламент і далі виступає за повернення Криму до Росії».

Приєднання України до ДНЯЗ стало однією з найважливіших політичних подій нинішнього року. Лондонська «Файненшл таймс» розцінила це як «дипломатичний прорив, що відкриває шлях до реалізації Договору про скорочення наступальних озброєнь». Про це ж пише і «Таймс». За словами газети, підписання угоди, що стало кульмінаційним моментом зустрічі, зробило багато, аби розвіяти підозри США і РФ щодо українського керівництва. Б.Клінтон, як зазначається, взагалі вагався, чи їхати до Будапешта, але вирішив зробити це саме через символічне значення, яке він надає цій церемонії. «Ассошіейтед Пресс» наводить слова американського Президента, що рішення України «завершує сміливий стрибок геть від ядерної прірви».

Угорське радіо «Ювентус» відзначило, що Україна показала приклад країнам колишнього СРСР, — Казахстану і Білорусі, добровільно відмовившись від ядерної зброї, яка їй дісталася у спадщину від СРСР. Російська «Независимая газета», поділяючи думку щодо важливості надання гарантій безпеки Україні з боку ядерних держав, відзначає, що з цього моменту повністю набрав чинності Договір про СНО-1, «підписання якого так довго гальмувалося Києвом».

Спільний розвиток, але за суверенними законами

У Смоленську відбулася міжрегіональна нарада представників сімох прикордонних областей Росії, Білорусі й України. Її учасники схвалили меморандум «Про основні напрями спільного розвитку». Ним передбачено створити спільний економічний ринок з безперешкодним рухом товарів, капіталів, трудових ресурсів, сприятливі умови для взаємного відкриття фірмових магазинів, торговельних будинків і організації виїзної торгівлі на ринках, відкриття на митних переходах пунктів обміну національних грошей на ВКВ. Акціонерним товариствам, фірмам, закладам дозволятиметься здійснювати прямі контакти з партнерами у сусідніх державах, реалізовувати конкретні проекти співробітництва, але відповідно до законів зацікавлених республік.

Про наші реформи дізналися у Греції

У грецькому промисловому і науково-технічному центрі — місті Патра відбувся міжнародний симпозіум з питань безпеки та співробітництва в Європі, організований грецькою Асоціацією атлантичного і європейського співробітництва. У роботі симпозіуму взяв участь посол України в Греції Борис Корнієнко, котрий виклав підходи України до створення ефективної загальноєвропейської системи безпеки, розповів про втілення економічних реформ в Україні, перспективи економічного і торговельного співробітництва з Україною, особливо в галузі інвестицій.

СУДОВА ВЛАДА І КОНСТИТУЦІЯ

ПІСЛЯМОВА ДО II З'ЇЗДУ СУДДІВ УКРАЇНИ

Упевнений, що, роз'їхавшись, делегати з'їзду аналізують його роботу, прийняті рішення та процедуру святкування Року права в Україні, якою закінчився з'їзд і розпочав свою роботу II Світовий конгрес українських юристів. Хотів би висловити свої міркування з приводу цих непересічних подій у житті юридичної громадськості країни.

Необхідність проведення з'їзду суддів була очевидна. За час, що минув після першого з'їзду суддів, відбулося багато змін. Зокрема, була схвалена Верховною Радою України 29 квітня 1992 року Концепція судово-правової реформи в Україні, яка окреслила стратегію розвитку та становлення судової влади у нашій державі. Було докладено певних зусиль до формування правових засад незалежного, компетентного і неупередженого суду — важливими кроками у цьому напрямі є прийняття Законів «Про статус суддів», «Про кваліфікаційні комісії, кваліфікаційну атестацію і дисциплінарну відповідальність суддів України», «Про органи суддівського самоврядування», «Про Конституційний Суд України» та деяких інших.

Важливим чинником становлення судової влади стало утворення системи арбітражних судів. Слід підкреслити, що створення системи арбітражних судів, прерогативою яких є вирішення спорів між господарськими суб'єктами, обумовлено не тільки потребами переходу до ринкової економіки, а й тісно з ним пов'язаним завданням побудови правової держави.

Виповнилося три роки з дня створення арбітражних судів. За цей час було сформовано всі ланки судової системи, суди вкомплектовано достатньою мірою кваліфікованими кадрами, практично всім створено більш-менш задовільні умови роботи, працює система підготовки та перепідготовки суддів та інших працівників. Започаткувала свою роботу Рада суддів арбітражних судів, діє Асоціація арбітрів України. Налагоджено ділові зв'язки з усіма вищими юридичними навчальними закладами та академічними науковими установами України.

Декілька років плідно діє створена на громадських засадах на базі Вищого арбітражного суду кафедра економічного права юридичного факультету Київського університету ім. Т. Г. Шевченка, студенти поглиблено вивчають елементи господарського законодавства. Аналогічні кафедри діють у Донецьку, Львові, Одесі, Харкові та інших містах. Підтримуються зв'язки також із арбітражними та господарськими судами країн СНД. Є ділові творчі стосунки з судами країн Європи, Сполучених Штатів Америки, зокрема, з Апеляційним судом Вашингтона, Верховним судом штату Огайо.

Разом з Агентством міжнародного розвитку Сполучених Штатів розроблено заходи щодо подальшого розвитку та становлення арбітражних судів України, підвищення кваліфікації суддів, комп'ютеризації судів і створення єдиної інформаційної мережі.

Плідно співпрацюємо з правовими громадськими організаціями України — Спілкою юристів України, Спілкою адвокатів, фондом «Українська правнича фундація». З останньою започатковано видавання друкованого органу Вищого арбітражного суду України, перший номер якого незабаром вийде у світ. На підставі постанови Верховної Ради України від 24 лютого 1994 року «Про забезпечення діяльності судів» з 1995 року почне працювати у складі Вищого арбітражного суду України науково-дослідний навчально-методичний центр. Його діяльність допоможе глибше і предметніше вивчати досвід побудови та діяльності арбітражно-судових органів країн СНД, Західної Європи, інших країн світу.

Таким чином, за три роки система арбітражних судів реально стала однією із ланок судової влади, зажила авторитету серед господарських суб'єктів незалежно від форм власності, ефективно захищає їх інтереси.

Незважаючи на очевидність позитивних змін у реформуванні та становленні судової влади, настав час проаналізувати зроблене, намітити подальші віхи розвитку та зміцнення судової влади. На мій погляд, президії Верховного Суду та Вищого арбітражного суду України, які були ініціаторами скликання II з'їзду суддів, обрали найоптимальніший час для його роботи. Маю на увазі, що вже на повну силу запрацювали після виборів нові законодавча та виконавча влади. А проведення майже одночасно Світового конгресу українських юристів дало можливість залучити до роботи з'їзду делегації колег-суддів, адвокатів з країн СНД і західних держав. У роботі з'їзду взяли участь представники понад 10 країн.

Підготовка до цього представницького форуму вилилась у могутній творчий процес, у якому було задіяно судові органи країни всіх рівнів, юридичні та громадські організації і наукові установи. В результаті цього ще за декілька місяців до з'їзду було оприлюднено декілька концепцій розбудови судової влади в Україні. Вони активно обговорювались і, врешті-решт, були винесені на форум суддів. У процесі підготовки до з'їзду юридичні наукові установи, правоохоронні органи та громадські організації (Спілка юристів, Спілка правників, Спілка адвокатів України) звернулися до Президента України Леоніда Кучми, і він видав Указ про відзначення в Україні Року права, заходи щодо святкування якого надовго залишаться у пам'яті не тільки його учасників, а й громадськості (досить згадати святкову відправу у соборі св. Софії). Важливо й те, що за місяці підготовки та на самому з'їзді працівники загальних і арбітражних судів більше дізналися про роботу гілок судової влади, що їх вони представляють, про стиль роботи вищих судових органів. За цей час було проведено декілька спільних засідань президій

Право

Верховного і Вищого арбітражного судів України.

Та повернімося до нашого з'їзду. Як відомо, на ньому виступав із промовою Президент України Леонід Кучма. Він наголосив на тому, що «демократизація суспільства, наближення до стандартів регулювання суспільних відносин світової цивілізації неможливі без піднесення ролі судової влади».

Незважаючи на досить широкий спектр думок науковців, судочинців та інших спеціалістів щодо подальшого реформування судової системи та її моделі, більшість промовців були одностайні, що нинішні гілки судової влади (загальні та арбітражні суди) ще не реалізували себе на даному етапі. Особливо це стосується системи загальних судів.

Аналіз усіх нині існуючих концепцій показує, що вони грунтуються на єдиних організаційно-правових принципах відправлення правосуддя та гарантіях незалежності суду, які має бути закріплено у новій Конституції.

Мова передусім про те, що судовий розгляд має стати універсальним, хоч і не єдиним методом розв'язання усіх зазначених конфліктів. Ця соціальна функція судів могла б бути викладена у формулі: «Суд правомочний вирішувати усі спори про право, які виникають у суспільстві, шляхом здійснення правосуддя». Лише за цієї умови правосуддя здатне виконувати роль інтегратора і стабілізатора суспільства, а суд спроможний стати найважливішим гарантом прав і свобод людини, юридичної особи.

У Конституції також повинні бути вичерпно визначені інституційна природа і повноваження законодавчої влади, яка має здійснювати лише законодавчі та контролюючі функції, а також виконавчої влади.

Але сильна судова влада може залишитись лише декларацією, якщо не буде гарантій її незалежності і самостійності у відправленні своїх функцій. Якщо коротко охарактеризувати систему цих гарантій, то доцільним буде визнання своєрідного внутрішнього суверенітету судової влади, можливості суддів самостійно розв'язувати власні проблеми. Це стосується питань формування суддівського корпусу, засад організаційного, матеріально-фінансового та іншого ресурсного забезпечення судів, дотримання статусу носіїв судової влади.

Єдність судової системи України має базуватись на основі єдиних конституційних принципів правосуддя і судового статусу. Водночас повинна бути конституційно унормована проблема спеціалізації судів, у тому числі і на рівні організаційних засад розбудови судової влади.

Найважливіша проблема, яку має розв'язати нова Конституція, — забезпечення принципу справді незалежного суду і підпорядкування його тільки закону. Реалізація цієї конституційної формули незалежності суду можлива лише на засадах значної організаційно-правової автономії судової інституції у системі державної влади. Гарантіями незалежності суддів є їх незмінюваність, недоторканність, відповідний рівень матеріального і фінансового забезпечення та соціального захисту, довічний термін призначення або обрання; визнано прерогативи суддівського самоврядування, ефективний захист проти втручання у здійснення правосуддя. Ці гарантії незалежності судів уже давно вироблені світовою цивілізацією і мають бути якнайшвидше впроваджені у нас.

У Конституції слід передбачити, що основними формами перегляду судових рішень є апеляція і касація. Належного конституційного унормування потребує принцип обов'язковості судових рішень, а також гарантії їх виконання. Обов'язковість судових рішень має бути гарантована виконавчою владою, яка для реалізації зазначеного конституційного принципу повинна створити сильну службу виконання судових рішень, а також службу виконання кримінальних та адміністративних покарань.

Урегулювання цього на конституційному рівні має дуже важливе практичне значення, оскільки, як відомо, інститут судових виконавців в силу свого статусу, матеріального забезпечення і внутрішньої організації не здатний задовільно здійснювати свої функції. А це завдає дезорганізації функціонуванню всієї системи державних установ, підриває основні засади режиму законності і правопорядку, шкодить авторитетові судової влади. Тому функції виконання судових рішень слід передати від судової до виконавчої гілки влади, адже зміст цих функцій відповідає природі і соціальному призначенню саме виконавчої влади.

Для гарантування об'єктивного і незалежного правосуддя непересічне значення матимуть закріплені в Конституції питання про джерела і обсяги фінансового, матеріального та іншого ресурсного забезпечення судів і суддів. Слід закріпити в нормі Конституції, що фінансування судової влади здійснюється за рахунок державного бюджету окремою статтею видатків, які гарантують виконання судами покладених на них завдань і забезпечують незалежний статус суддів та надійний рівень їх безпеки і соціального захисту. Розмір загальних асигнувань має визначатись у відсотках пропорційно до обсягу бюджету.

Дуже важливого значення набуває визначення в Конституції механізму взаємовідносин законодавчої і виконавчої влади із судовою, які втілили б демократичні ідеї правосуддя, вироблені світовою практикою та наукою.

Не хотілося б, щоб незалежність судової влади розглядалась як протиставлення влад одна одній. Переконаний, що треба говорити про взаємодію судових органів не тільки із законодавчою, а й виконавчою владою, законну діяльність якої суд не може не змінювати. Відповідна взаємодія влад повинна мати місце, інакше правової держави і цивілізованого громадянського суспільства ніколи не буде.

Судова влада повинна входити до системи «стримувань і противаг», але бути силою, протиставленою іншим владам, вона не може. Не може тому, що загальнодержавна, загальнонародна політика набуває відбиття передусім у законі, а виконавча влада, як і судова, запроваджують закони в життя і таким чином реалізують загальну, а не кожен свою політику.

Звичайно, специфіка судової влади така, що її діяльність часто виглядає як протиставлення виконавчій владі. Тому що судові органи покликані передусім захищати законні права конкретної людини, підприємства, установи чи організації. Тут судова влада повинна бути невблаганна, незалежно від того, подобається чи не подобається її рішення тому чи іншому органу влади.

Що ж стосується структур побудови системи судової влади, які були запропоновані Мінюстом та Верховним Судом України, то оскільки ці проекти не пройшли належної наукової експертизи і практичної апробації, вони не були схвалені форумом суддів як зразкова модель для реалізації в законопроектних роботах, що й дістало відбиття у постанові з'їзду. На з'їзді була обрана Рада суддів, якій і доручено разом із Верховним та Вищим арбітражним судами доопрацювати Концепцію побудови судової системи України.

У запалі теоретичних дискусій про владу мало не забули про основну постать судочинства — суддю, про його нагальні проблеми. А проблем цих немало. Насамперед це питання повної реалізації демократичних принципів діяльності судів, соціального захисту і безпеки суддів.

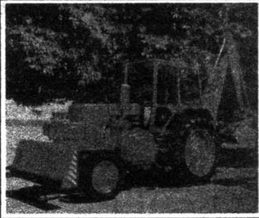
Досі 279 загальним та арбітражним судам не надано службових приміщень, придатних для здійснення правосуддя. Не виконується Постанова Верховної Ради України від 24 лютого 1994 р. «Про забезпечення діяльності судів» і в частині фінансування витрат для забезпечення судів необхідним обладнанням, транспортом, засобами оргтехніки та іншими матеріально-технічними ресурсами. Не забезпечуються судді, як це передбачено законом, житлом та засобами особистого захисту. На сьогодні 854 судді загальних судів та 138 суддів арбітражних судів не мають житла або потребують поліпшення житлових умов. Потребує значних змін уся система фінансування та матеріально-технічного забезпечення судової влади. Але, як бачимо навіть з цього короткого переліку, ми не в змозі забезпечувати нормальне функціонування судових установ. Невирішеність важливих питань соціального захисту суддів завдає відчутних ударів суддівському корпусу. Справді, державне ставлення до посади судді повинно забезпечувати йому належне соціальне становище і життєвий рівень.

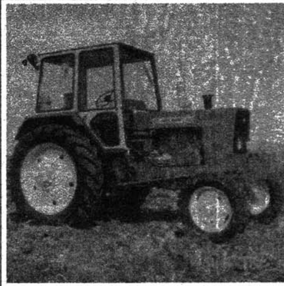
Намічено невідкладні заходи для прискорення розв'язання цих проблем.

Переконаний, як і більшість делегатів II з'їзду суддів України, що час дискусій, словесних настанов закінчився. Настає час копіткої роботи.

Дмитро ПРИТИКА,
голова Вищого арбітражного суду України,
заслужений юрист України,
кандидат юридичних наук.

ТРАКТОР УКРАИНЫ

Трактор ЮМЗ-6 АКЛ,6ДМ обеспечит Вам выполнение всех сельскохозяйственных работ в агрегате с навесными, полунавесными, и прицепными машинами и орудиями. Его Вы сможете использовать в тяжелых климатических условиях для выполнения транспортных, погрузочно-разгрузочных работ, а также для привода в движение рабочих органов различных мобильных и стационарных машин.

Безопасная, комфортабельная кабина, с широкообзорными стеклами, органами управления, отвечает требованиям эргономики.

Экскаватор ЭО-2621, 2629 изготавливается на базе трактора ЮМЗ-6АКЛ, 6ДМ и предназначен для механизации земляных работ на грунтах низкой и средней плотности, и прекрасно справляется с погрузочными работами.

Погрузчик-экскаватор ПГ-1А обеспечит механизацию погрузочно-разгрузочных и землеройных работ, как в сельском хозяйстве, так и при строительстве небольших объектов.

Широкая область применения погрузчика - экскаватора осуществляется, благодаря комплектации различными наборами сменных рабочих органов, и изготовлению его на базе трактора ЮМЗ-6АКЛ.

ПОПОЛНИТЕ ВАШ ПАРК ЛУЧШЕЙ ТЕХНИКОЙ !

ПО "ЮМЗ"
г. Днепропетровск,
ул. Криворожская, 1
Отдел маркетинга:
тел: (0562) 425576,425787
тел/факс: 420065, 422146

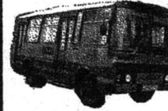
Antares

Официальный представитель Горьковского завода «ПО ГАЗ» и ГП «Москвич» (АЗЛК)

Предлагает со склада в Киеве:

АВТОБУСЫ

КАВЗ-3976
(пассажирские и грузопассажирские)
ПАЗ-3205

МИКРОАВТОБУСЫ РАФ
разных модификаций

ЛЕГКОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

Москвич 2141-S
Москвич-2335 пикап
(с тентом
или без него)
Москвич 2126
заднеприводный "ОРБИТА"

ГРУЗОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

ГАЗ-3307
ГАЗ-3302 (полуторка)

ИЖ-2715
грузовые и
грузопассажирские

Автомобили УАЗ
пассажирские
грузовые
микроавтобусы

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029
(51 комплектация)
ГАЗ-31022
(универсал)
ГАЗ-310240
(представительская)

Телефоны в Киеве:
(044) 264-74-42, 264-96-69
тел./факс 264-24-05
263-70-11

VABANK
БАНК

Довірче товариство "КонТраст" спільно з Всеукраїнським Акціонерним банком "ВАбанк" впроваджує безкоштовне оформлення приватизаційних рахунків.

Пункти безкоштовного оформлення приватизаційних рахунків (ваучерів):

м. Київ:
- провулок Делегатський, 4
- кінотеатри "Жовтень", "Нивки"
- Перша Філія "ВАбанку", вул. Механізаторів, 9

Київська область:
- Вишгородський р-н тел. для довідок (296) 31-815, 59-596
- Обухівський р-н, тел. для довідок (272) 33-271

Львівська обл.:
- м.Дрогобич, вул. Трускавецька, 4 тел. для довідок (03244) 27-025, 39-973

Чернігівська обл.:
- м. Ічня та район, вул. Леніна, 56, ОВКПП "Надія" тел. для довідок (04633) 21-658
- м. Прилуки, вул. Кірова, 61, та район тел. для довідок (04637) 62-637, 62-638
- м. Борзна, вул. Балабанова, 61, тел. для довідок (04653) 23-987

Тернопільська область:
- м. Збараж, майдан І. Франка, 24, тел. для довідок (03550) 23-352

Рівненська обл.:
- м. Березне, вул. Буховича, 58, тел. для довідок (03653) 2-22-52

І в цей нелегкий час з Вами "КонТраст".

Довідки за телефоном в Києві: 213-1381.

Госпредприятие оказывает складские услуги, аренда складов. Автоуслуги любым транспортом. Тел./факс: 444-81-95.

ПОЛНЫЙ АССОРТИМЕНТ ТРУБОПРОВОДНОЙ АРМАТУРЫ
(задвижки, вентили, фитинги, отводы и др.)

СЧЕТЧИКИ
(бытовые для газа)

СМЕСИТЕЛИ
(для ванн и моек)

со склада в Киеве

Предприятие реализует со склада в Киеве

а/м ГАЗ - 31029 «Волга», УАЗ всех модификаций. Покупаем а/м КрАЗ и «Таврия». Тел. 449-29-17.

ORIFLAME

ДОСТИЖЕНИЕ ЕСТЕСТВЕННОЙ КРАСОТЫ С ПОМОЩЬЮ ПРИРОДЫ, НАУКИ И "ОРИФЛЕЙМ"

Продукция фирмы **"ОРИФЛЕЙМ"** - в лучших магазинах Киева и Украины по ценам ниже европейских (специальная скидка для стран СНГ).

Комплексы кремов по уходу за любым типом кожи, коллекция кремов от морщин, кремы для молодой кожи на основе алоэ, декоративная косметика, щадящая кожу (без аллергенов, животных жиров и вредных химических примесей), ряд привлекательных парфюмерных изделий. Все эти средства для **ЕЖЕДНЕВНОГО УХОДА ЗА КОЖЕЙ** получили признание женщин 40 стран мира.

Мы разработали концепцию создания мягких, но **ЭФФЕКТИВНЫХ СРЕДСТВ НА НАТУРАЛЬНОЙ ОСНОВЕ**, которые сочетают в себе лучшее от природы и науки.

По вопросам оптовых поставок обращаться в дочернее предприятие фирмы **"ОРИФЛЕЙМ"**
по телефонам: (044) 225-43-46, 244-38-93, факс: 244-28-19

По самым низким ЦЕНАМ

реализуем со склада в Харькове

Новые автомобили
ИЖ-2715, УАЗ-31512, ГАЗ-31029, ГАЗ-3307, ГАЗ-33073, ГАЗ-4301;
автомастерскую У-9109.

Харьковское государственное предприятие
Тел.: (0572) 43-16-12, 40-88-08.

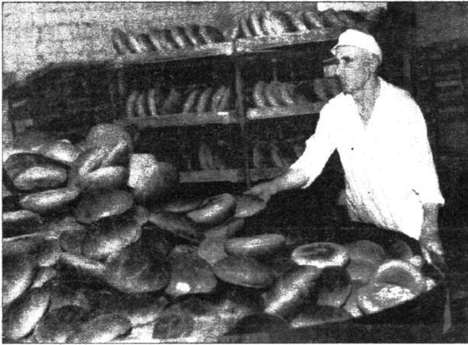
ХЛІБ Є. БУДЕ Й ПІСНЯ?

Уманське мале підприємство «Братерство», де директором Володимир Даценко, купило в селі Сушківка Уманського району приміщення, що належало місцевому цегельному заводові. Комерсанти цю споруду відремонтували, встановили електричну хлібопекарню, олійню. І тепер випікають смачний хліб, калачі, булки, короваї, виготовляють запашну соняшникову олію.

Василь МЕЛЬНИК.

Умань.

Фото автора.

Живим і загиблим «афганцям»

Черкаське багатогалузеве об'єднання «Інтербуд» протягом трьох останніх років побудувало у новому мікрорайоні Митниця 5 багатоповерхових будинків, магазини, банки, спортоб'єкти. Новоселами стали сім'ї колишніх «афганців», офіцери та прапорщики Західної групи військ у Німеччині.

Щоб здати «під ключ» нові будинки, «Інтербуду» не вистачає 670 мільярдів карбованців. Комітет ветеранів війни в Афганістані при Президенті України направив листа Прем'єр-міністрові України з проханням про допомогу.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область

Чи виручить село корпорація?

Чернігівська обласна Рада вирішила відновити, по суті, ліквідовану в результаті комерціалізації, скорочень управлінських ланок сільську службу побуту. Щойно з її ініціативи відбулися збори керівників побутових підприємств, які домовилися на добровільних засадах створити корпорацію «Чернігівпобут», яка клопотатиметься про матеріальне забезпечення і координацію дій побутовиків.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Пілотний варіант у Запоріжжі

Як стало відомо, перший віце-прем'єр-міністр України Віктор Пинзеник знову має відвідати Запоріжжя. На початку листопада Віктор Михайлович був уже тут і провів нараду з директорами підприємств, які входять до Міжрегіональної асоціації підприємств (МАП) і представляють сім областей України. На цей раз він планує обговорити проблеми агропромислового комплексу зі спеціалістами сільського господарства.

Все пояснюється дуже просто. По-перше, як повідомив голова Запорізької обласної Ради народних депутатів В'ячеслав Похвальський, область в уряді офіційно закріплена за Віктором Пинзеником у плані кураторства. По-друге, і це — головне, готова стати випробним майданчиком для багатьох новацій з реформування економіки в пілотному варіанті.

— Так, ідучи на це, ми ризикуємо, — зазначив голова облради. — Але не ризикувати в нинішній ситуації не можемо. Краще хай життя відкине когось із новацій в локальному варіанті, ніж буде завдано збитків усій країні. Та ми віримо в краще...

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Кордони для співробітництва відкриються

Як повідомило агентство «Подія-Іпринда», найближчим часом у Харкові відбудеться підписання міжурядової угоди про співробітництво прикордонних областей України та Російської Федерації на рівні віце-прем'єрів цих держав за участю керівників прикордонних областей України та Росії. З українського боку угоду підпише перший віце-прем'єр-міністр Євген Марчук, з російської — заступник голови уряду Російської Федерації Олексій Большаков. А поки експерти працюють над українським і російським варіантами угоди.

Спорт

Перша — і щоб не остання...

«Київ-Баскет» (Україна) — «Фідефінанц» (Беллінзона, Швейцарія) — 106:81 (65:47).

«Київ-Баскет»: Рубан — 12 очок, Шевченко — 10, Євстратенко — 0, Мурзін — 23, Підковиров — 24, Савченко — 18, Харчинський — 2, Половко — 2, Грищенко — 13.

«Фідефінанц»: Дарконца —2, Факінетті — 9, Стокалпе — 23, Філмор — 0, Грімз — 2, Гоянович — 11, Еклас — 12, Філдс — 10, Вейліс — 1.

Судді: Капонлі (Туреччина), Долінек (Чехія). Комісар зустрічі Судек (Словаччина).

6 грудня. Київ. Зал «Меридіан». 1000 глядачів.

«Київ-Баскет» здобув свою першу перемогу в груповому турнірі Кубка Європи. Факт сам по собі дуже приємний. Наші баскетболісти провели поєдинок напрочуд зібрано, з великим бажанням.

— Про суперника мали мінімальну інформацію, — сказав головний тренер киян Андрій Підковиров. — Тому й настроювалися на поєдинок серйозно. Звичайно, припускалися окремих помилок у захисті. Але в цілому оборонялися ми досить успішно. Вдавалися нам часті перехоплення м'яча і стрімкі відриви. В кінці першого тайму добре у гру включився Володимир Шевченко, двічі уразивши кільце трьохочковими кидками.

До слів Андрія додам. Клуб «Фідефінанц» — з міста Беллінзона, що в італійському кантоні Швейцарії. Звідти — 50 кілометрів до швейцарсько-італійського кордону і 100 кілометрів до Мілана. Баскетбол у цьому краї дуже популярний. Але все ж поступається футболові, хокею, гірським лижам. У нинішньому національному чемпіонаті «Фідефінанц» — незаперечний лідер. В одинадцяти поєдинках він святкував самі перемоги.

І на європейській арені нинішнього року виступ швейцарців можна вважати успішним. Адже багато значно іменитіших клубів залишилися за межею дванадцяти найсильніших. Хоча на старті групового турніру «Фідефінанц» зазнав от уже трьох поразок. Швейцарські журналісти, які супроводжували команду до Києва, розповіли нам, що їхня команда поступилася в перших двох поєдинках хорватам і французам через дуже низьку швидкість. У справедливості цих слів ми переконалися, подивившись київський поєдинок. Справді, кияни були значно рухливіші й винахідливіші.

У складі гостей виділялася, як на мене, лише четвірка: двоє чорношкірих американців — 27-річний Георгі Еклас (207 см) і 37-річний Андре Філдс (204, у швейцарському клубі він — четвертий сезон, а шість років тому виступав у НБА), 26-річний хорват, срібний призер Олімпіади в Барселоні Ігор Гоянович (201), який має подвійне громадянство, та 36-річний розігруючий Мічел Стокалпе (185), який грав запальніше і корисніше, ніж більшість його молодших за віком партнерів.

Ми вітаємо гравців і тренерів «Київ-Баскета» з першою перемогою в груповому турнірі. Сподіваємося, що цей успіх буде не останнім на цьому етапі, бо віримо в те, що земляки серйозно поборються за вихід до чвертьфіналу Кубка Європи.

А наступний поєдинок вони проведуть 14 грудня в бельгійському місті Мехелен проти місцевого клубу «Маєс Фландрія», який вважався фаворитом турніру, але на старті двічі спіткнувся. Що ж, як кажуть, з «пораненим звіром», мати справи небезпечно. Тому побажаємо нашій команді бути згуртованою, зібраною, самовідданою, неодмінно продемонструвати все своє вміння. Лише тоді можна розраховувати на успіх.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: з м'ячем один з найкращих гравців в українському баскетболі Евген Мурзін з «Київ-Баскета».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

***

Хокей. Регулярний чемпіонат МХЛ. «Тівалі» (Мінськ) — «Сокіл» (Київ) — 2:2.

Арбітражний суд м. Києва, вул. Б. Хмельницького, 44-В, порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «САНА» (справа № 13/187).

Юридична адреса та банківські реквізити ТОВ «Сана»: м. Київ-216, вул. Прирічна, 13; розрахунковий рахунок 800161202/000467585 в Куренівському відділенні АБ «Інко».

Заяви кредиторів та санаторів приймаються арбітражним судом у місячний строк із дня опублікування оголошення.

У Київському міському арбітражному суді порушено справу № 14/165 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Енесма» (252100, Київ, вул. Червоногвардійська, 20, розрахунковий рахунок 2467661 в Дніпровському відділенні Промінвестбанку, МФО 322142).

Прохання до кредиторів та санаторів подавати свої вимоги або пропозиції до міського арбітражного суду (Київ-33, вул. Б. Хмельницького, 44-в) протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

- ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 394439.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0314233.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».